

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Novosel Marijana(ž) god.

UTORAK – 7.30 + Kosec Ivan i Marija i Vincek Dagutin

SRIJEDA - PEPELNICA – 7.30 + Novosel Dražen god.

ČETVRTAK – 7.30 + Vugrinec Josip, Tomo i Terezija

PRVI PETAK – 7.30 + Vugrinec Helena i Stjepan
17.00 - Pobožnost Križnog puta

SUBOTA - sv. Ivan od Boga – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 1. KORIZMENA

7.30 + župna

9.30 + Novosel Terezija god.

11.00 + Mišak Marija i Franjo i ob. Meštrić

U 15.00 - Pobožnost Križnog puta

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00;
zajednica mladih - nedjelja u 17.00.

Župni vjeronauk: petak 14.30 - prvopričesnici; 16.15 - firmanici

PEPELNICA – OBAVEZAN POST I NEMRS!

POST: Uzdržavanje od jela na način da se za jedan obrok najedemo do sitosti, a za ostala dva obroka (ujutro i navečer) uzimamo samo nešto od uobičajene količine hrane. Između obroka se ne bi smjelo jesti ništa. Post obvezuje sve osobe od punoljetnosti do započete šezdesete godine života!

NEMRS: Uzdržavanje od mesa toplokrvnih životinja (tu ne ubrajamo ribe). Nemrs obvezuje sve od navršene četrnaeste godine pa do kraja života!

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

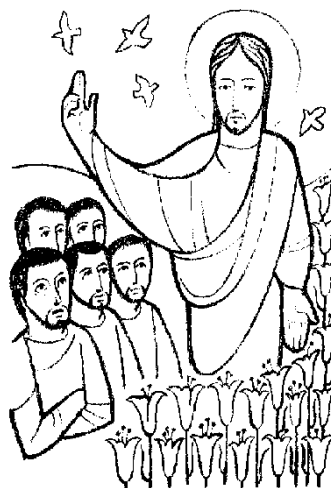
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 14 (275)

2. ožujka 2014.

8. NEDJELJA KROZ GODINU

*Knjiga proroka Izaije
Iz 49, 14-15*

Sion reče:

»Gospodin me ostavi,
Gospod me zaboravi.«

Može li žena zaboravit svoje dojenče,
ne imat sućuti za čedo utrobe svoje?

Pa kad bi koja i zaboravila,
tebe ja zaboraviti neću.

Pričesna pjesma

Pjevat ću
Gospodinu
koji mi učini dobro,
pjevat ću imenu
Gospodina
Svevišnjeg.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

ožujak, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

NASTOJMO NASLJEDOVATI I VJEROVATI BOGU

Bijaše jednom pripovjedač. Sretan sanjar, živio je siromašno, ali bezbrižno. No vanjski svijet mu se činio sivim, grubim, bezdušnim i nepodnošljivim. Zbog toga je silno trpio. Jednog jutra, dok je prolazio trgom obasjanim suncem, dođe mu na pamet ova misao: „A da ljudima počnem pričati priče? Pričao bih im o dobroti i ljubavi, privodeći ih tako postupno k sreći. Popeo se na klupu i glasno pripovijedao. Starci, žene i djeca zaustavili bi se načas, poslušali i produžili svojim putem. Znajući da se svijet ne može popraviti u jednom danu, pripovjedač se nije dao obeshrabriti. Sutradan je došao na isto mjesto i vjetru povjerio najnježnije riječi svoga srca. Neki su ga ljudi slušali, no ipak manje nego prethodnog dana. Bilo je i onih koji su mu se smijali, i onih koji su ga smatrali ludim, ali on je i dalje neumorno pripovijedao.

Bio je uporan. Svakodnevno je na tgu rijetkim znatiželjnicima pripovijedao čudesne priče o ljubavi. Kad ni njih više nije bilo, dolazio je i pripovijedao oblacima i užurbanim sjenama prolaznika. No nije odustajao. Otkrio je da ne zna i ne želi ništa drugo raditi doli pripovijedati priče, pa čak i onda kad one nikoga ne zanimaju. Pripovijedo je zatvorenih očiju, iz čista zadovoljstva, ne opterećujući se time što ga nitko ne sluša. Ljudi su mirno prolazili pored čovjeka zatvorenih očiju.

Prolazile su godine. Jedne zimske večeri, dok je o zalazu sunca pripovijedao jednu od svojih čudesnih priča, osjeti da ga netko vuče za rukav. Otvori oči i ugleda dječaka. Dječak se kreveljio da mu se naruga: „Zar ne vidiš da te nitko ne sluša, nisu te ni dosad slušali, ni ubuduće te neće slušati. Zašto onda gubiš vrijeme?“

„Ljubim svoje bližnje!“, odgovori pripovjedač - „Želim ih usrećiti.“

„Pa jesu li postali sretniji, glupane?“, ismijavao ga je dječak.

„Nisu“, odgovori pripovijedač, odmahujući glavom.

„Čemu se onda trudiš?“, upita dječak osjećajući samilost.

„Nastavljam pripovijedati, i to ću činiti do smrti. Nekoć sam pripovijedao da promijenim svijet...“ Zašutio je. No lice mu ponovno zasja: „Danas pripovijedam da svijet ne bi mene promijenio.“

Dragi prijatelji, Bog je nepromijenjiv i njegov je sud jedini bitan. On je jedini onaj kome se trebamo svidjeti. Zato se nastojmo u njega „zagledati“, tj. u svemu ga nasljedovati i u svemu mu vjerovati.

POSTIZANJE VJEČNOG ŽIVOTA

Ben Forston je u dvadesetčetvrtoj godini života doživio automobilsku nesreću. Pritom je povrijedio kralježnicu i ostao paraliziran od struka nadalje.

Najprije se ljutio na sve oko sebe i proklinjao sudbinu. No, kako su godine prolazile, uvidio je da mu to donosi samo gorčinu. Stoga je odlučio izgraditi novi život. Počeo je puno čitati, slušati dobru glazbu te razmišljati o svom životu i svijetu oko sebe.

Počeo je promatrati svijet na drugačiji način i razvio je novi smisao za vrednote. Bilo mu je sve jasnije da većina stvari za kojima je težio prije nesreće zapravo nisu bile vrijedne truda.

U svom novom shvaćanju i brizi za svijet oko sebe, počeo se baviti politikom. Napokon, nakon godina aktivnog bavljenja politikom, postao je ministar u američkoj saveznoj državi Georgiji.

Svi koji su ga susreli svjedočili su da nikad nisu upoznali čovjeka koji je toliko zračio dobrotom i ljubavlju.

Kad ga je u jednom intervjuu novinar upitao da li, nakon toliko godina, i dalje svoju nesreću smatra okrutnom nepravdom, bez oklijevanja i odlučno je odgovorio: „Ne. Tek je trpljenje u meni pokrenulo dozrijevanje. Bez te prometne nesreće nikad ne bih postao osoba koja sam danas.“

Braćo i sestre, sve što naš Bog čini, čini sa smislom. Zato je nekad potrebno i trpljenje kako bi nas ono usmjerilo u pravom smjeru.

Naš život na ovom svijetu ima samo jedan smisao: da nas dovede u Kraljevstvo Božje k Našem nebeskom Ocu. Taj naš put zahtjeva drugačije vrednote od onih koje je postavio ovaj svijet. Našem Gospodinu nije bitan novac, uspjeh, karijera i ostale zemaljske vrednote. Njemu je bitno da s onime što nam je povjereno raspolažemo tako da bude od koristi nama i našim bližnjima. I sve svrhu postizanja onog najvećeg cilja: vječnog života.

